

sunt, metu irregularitatis cessante, alii delegare.) Et Glossa ibi.

Hinc in Regno Siciliæ, si in jurisdictione temporali præsideat Praeius Ecclesiasticus, causa sanguinis occurrente, non utitur solito ritu (Excellentia sua providet, & mandat, ut Titius suspendatur,) sed mutato (Excellentia sua providet, & mandat, ut Tribunal M. R. C. inquirat veritatem, & provideat de iustitia.)

4450 Personæ Ecclesiasticae tradentes Curia Seculari delinquentes refugiatos in suis Ecclesiis, in casibus expressis à Greg. XIV. relatis à n. 638. in quibus immunitate non gaudent, nullam irregularitatem incurunt, aut censuram, v. n. 690.

4451 Gubernator Urbis Romæ, & Ministri de ejus mandato executores in causa sanguinis, mortis, aut mutilationis irregularitatem non incurunt. Leo X. in constit. 8. Et se pro cunctarum §. 15.

4452 Clericus aliquem accusans in causa homicidii, aut alterius delicti, quod mortem meretur; ut irregularitatem vitet, morte, aut mutilationem: in re autem nostra Judex Ecclesiasticus non dat jurisdictionem Judici laico in talen Reum; quia ex se illam habet in Clericum degradatum. Nec inducit illum per se, & proximè ad poenam sanguinis, nisi tantum remotè, & valide per accidentis, quatenus illum de tali crimine convictum permitit, ut à brachio laicali capiatur, & judicetur.

4453 (Hanc protestationem requirit Canon. cap. 2. de homicidio in 6. ad defectum lenitatis purgandum: & eam concedit ut privilegium Clericis, ne si Clerici (ait ipse textus) merita irregularitatis conqueri de suis malefacto-ribus non auderent, detur plerisque occasio eos trucidandi, aut ipsorum bona deprædan-di, Bonac. Busemb. hic, Pirhing. in Comp. l. 5. tit. 12. §. 2. Quæ protestatio (ut rectè advertit Matthæuc. tom. 2. pag. 137. n. 39.) ope-ratur, ut dicantur agere civiliter, quia non accusant de criminis in ordine ad mortem, sed ad refectionem damni recepti, ac ad cau-telam, ne iterum ab eo aut similibus malefa-citoribus danum recipient.)

4454 Et sufficere, tenet Arauxo tom. I. q. 4. nn. 10. etiam si animus internus non esset verus, respectu mortis; quia licet tunc talis accusatio esset ficta respectu actus efficacis interni mortis, est tamen vera respectu affec-tus inefficacis interni non mortis, & operationis efficacis externe; quia talis protestatio operatur, ut accusatus non moriatur, aut mautileetur ex vi accusationis illius; quia ex vi illius jam revera accusator protestatur se non deponere querelam criminaliter, sed ci-viliter, uti supra.

4455 Eadem ratione Clericus tradens Ju-dici seculari, aut ejus Officiali furem, etiam cum signis ad eum convincendum, irregula-ritatem non incurrit, licet officialis occidat, aut mautileetur, si dictam protestationem præmit-tat. Fagnanus in l. 5. cap. Ad audientiam 11. de homicidio, ex cap. Tua nos, §. ad ultimum. & cap. Postulati.

JUDEX ECCLESIASTICUS DEGRADANS

4456 Clericum morte dignum, & brachio seculari tradens, irregularis non est; quia per talen actionem non applicat rerum positivè judicio mortis, quod utique esset principaliter, efficaciter, & proximè ad mortem cooperari; terminus enim talis actionis non est mors, sed solùm exclusio à sta-tu, & foro Clericali.

4457 Confirmatur; irregularitas namque hac non incurrit, nisi per influxum physi-cum, aut moralem proximum in homicidium, aut mutilationem: in re autem nostra Judex Ecclesiasticus non dat jurisdictionem Judici laico in talen Reum; quia ex se illam habet in Clericum degradatum. Nec inducit illum per se, & proximè ad poenam sanguinis, nisi tantum remotè, & valide per accidentis, quatenus illum de tali crimine convictum permitit, ut à brachio laicali capiatur, & judicetur.

4458 Unde (ut rectè advertit Arauxo cit. n. 4.) verbum illud, traditio brachio seculari, nihil aliud est, quam remotio prohibentis, id est pri-vatio Clericalis privilegii in Clerico, & in laico dimissio, seu relaxatio personæ; quod declarat Innoc. III. in cap. Novimus, de verb. signific.

4459 Ut Clericus, qui propter hoc, vel aliud flagitium grave, non solùm damnable, sed dam-nosum, fuerit degradatus tanquam exutus privilegio Clericali, seculari foro per consequentiam applice-tur, cum ab Ecclesia foro fuerit projectus, ejus es- degradatio celebranda seculari potestate presente ad pronunciandum eidem cum fuerit celebrata, ut in suum forum recipiat degradatum, & sic in-telligitur tradi curia seculari, &c.

4460 Nec obstat, quod textus loquatur de Clerico; quia etiam ob identitatem rationis procedit de laico; nam sicut Judex Ecclesiasticus, relaxando Clericum, non tribuit jurisdictionem Judici laico, quia hic ex se jurisdictionem habet in Clericum degradatum: ita potiori-jure relaxando laicum, quia pariter Judex lai-cus ex se jurisdictionem habet in illum.

4461 Attamen, quia remissione, & relaxa-tione, sive Clerici, sive laici judici seculari, remotè, & per accidentis occasionem præbet

mortis, & sic videtur à lenitate Christi de-claratoriam criminis condemnare, & brachio seculari tradere, Arauxo cit. & Ant. à Spir. S. de Censuris tract. 12. dis. 5. sect. 6. §. 1. n. 114. Qui addit: (Quod verum est: et si Inquisito-tes instent judicem secularis, ut sententiam mortis contra hæreticos exequatur; quia etiam ad id extendit Pontificium privilegium Majolus lib. 2. Irregul. cap. 10. num. 5. & alij communiter.)

Quia tamen quatuor quæsta, quæ propo-nit, & resolvit P. Tamb. in tom. 2. lib. 10. tr. 4. cap. 15. tria in §. 13. à n. 36. ad 41. & qua-nrum in §. 10. n. 21. 41. valde dicta firmant, & dilucidant, ea tibi refero.

P R I M U M.

4466 An Episcopus possit sine irregularitate dare licentiam Judici laico exhumandi ab Eccle-sia corpus occisi, ut constet de corpore delitti, & ad formandum processum?

P. Diana p. 4. tr. 2. ref. 95. resolvit, ut se-quitur: (Respondebat negativè Julius Lavorius in suis variis elucubrationibus, tit. 2. cap. 7. num. 31. quia ad incurrendam irregularitatem ex defectu perfectæ lenitatis requiritur, quod actus qui sit, sit causa proxima, & directa in mortem, vel mutilationem, non autem causa remota, ut ex Navarro, cap. 21. n. 211. & A-vila de cens. p. 7. disp. 5. sect. 2. docet Turrianus de cens. lib. 9. disp. 66. dub. 3. Sed in nostro ca-su actus ostendendi cadaver occisi, est remo-tissimus, & suaptè natura non directus ad mor-tem, vel mutilationem; & Episcopus nihil operatur, sed tantum permittit exhumari cor-pus, & capi informationes: ergo, &c. & ita hanc sententiam præter Lavorium docet etiam in terminis, ut dici solet, terminantibus, do-cetus Aloysius Riccius in praxi tom. 1. ref. 453. & ita practicatum suisse in Curia Archiepiscopali Neapolitana testatur M. Antonius Genuensis in praxi cap. 42. n. 10. & ita etiam docet Ve-nereus in Exam. Episc. lib. 2. cap. 23. num. 19.

4467 P. Tambur. cit. inquit, Posse sine me-tu irregularitatis dictam licentiam concedere ajunt nunnuli, ut Venereus in Exam. Episc. l. 9. cap. 30. n. 26. Bonac. de contr. dist. 3. qu.

21. qu. 3. num. 11. Lavorius var. tom. 1. tit. 2. cap. 7. num. 31. & cap. 13. num. 57. Diana p. 4. tr. 2. ref. 96. alios citans: addunt ali-ius depositio influxerit in mortem, per acci-dens se habet testis, & præter ejus intentio-nem, adeoque nullo pacto irregularis evadit.

4468 Inquisitores ex Privilegio Pauli IV. 29. Aprilis 1557. ad favorem fidei concessos; & consultores ex eodem privilegio pro eis à S. Pio V. expenso, possunt absque prædicta protestatione Reos fidei per sententiam de-

do cadavere requiri, ut confirmetur ius pio, prædictam depositionem, & renunciationem: vel compleatur probatio contra aliquam personam peculiarem. Sunt v. gr. indicia contra Titum; petitur verò corpus Petri interempti, ut videatur, an vulnus datum conveniat cum gladio, quem Ministri invenerunt sanguine aspersum apud delinquentem, vel quid simile. Et nihilominus quamvis antiquiores putaverint, tunc non posse Episcopum licentiam concedere, ne concurrat proximè ad processum sententia sanguinis contra personam determinatam; tamen ex prædicta doctrina, quod irregularitas ex defectu lenitatis non incurrit, nisi à Ministris iustitia, sequitur, posse si ne irregularitatis timore; quia totum, quod facit Episcopus, etiam positivè concedendo licentiam, non facit ut Minister iustitia, puta nec ut accusator, nec ut testis in judicio criminali, &c..

Est tamen notanda monitio Congregationis Cardinalium super negotia Episcoporum, 12. Novembr. 1619, quæ apud Gavantum in Man. Episc. v. Sepult. in Addit. n.... sic habet. Non debet Episcopus dare licentiam exhumandi corpus ad hoc, ut Laici sumant indicia in criminalibus.

4468 Quod irregularitas hæc ex defectu lenitatis non incurrit, nisi à Ministris iustitia, videlicet ab iis, qui ad deformationem, vel mutilationem hominis concurrunt instructi auctoritate publica, tenet Gobat in *Experientiis* tr. 8. casu 17. à n. 658. ad 660. quod firmat pluribus juribus, & Doctoribus Matthæucci tom. 2. pag. 136. n. 35. ex cap. Aliquantos dist. 51. Tales sunt Accusator, Testis, Advocatus, Notarius, Satellites, Lictores, Carnifex, & similes; hi namque omnes potestate à magistratu accepta ad deformationem concurrunt, & sic auctoritate publica. Hinc sit, ut testis inhabilis non sufficiat, nec admittitur, sed repellitur.

SECUNDUM.

4469 Titus postquam renunciavit coram Episcopo Clericatum, delictum morte dignum commisit, & fuit à judece laico comprehensus. An Episcopus à judece laico requisitus possit sine metu irregularitatis copiam talis renunciationis Clericatus illi præbere? Idem queritur de copia degradationis verbalis.

Diana cit. in fine subdit (Notandum est etiam hæc, quod *Genuensis*, ubi supra, testatur in dicta Curia resolutum fuisse, posse concedi Curia seculari copiam sententia depositionis, sive degradationis verbalis, & renunciationis habitus Clericalis alicujus Clerici inquisiti de homicidio in Curia seculari, allegantis se esse Clericum, & Curia secularis negabat esse Clericum ob-

QUARTUM.

4471 An judece proferens sententiam sanguinis contra delinquentem, incurrit irregularitatem, quando ad executionem mortis requiritur sententia alterius judicis?

(Respondeo, esse distinguendum; si enim posterior judicis sententia utatur processu, seu probationibus, seu sententia habita à priore judece, quia tunc uterque concurrit ad mortem, uterque incurrit in irregularitatem; si non utatur, liber erit prior judece, & solus posterior in illam cadet; quia tunc prior judece nullo modo concurrit ad mortem. Non est igitur audiendus Henr. lib. 14. cap. 12. n. 5, cui adhæret Avil. de Censur. p. 7. num. 5. selt. 2. dub. 1. qui in hoc casu priorem judecem liberae semper) vid. n. 4548.

IRRE-

IRREGULARITAS TOLLITUR

4472 **Q**uatuo modis. Primo per Baptismum: per eum tolluntur irregularitates ex delicto, puta homicidii, mutilationis, &c.

Item ex defectu lenitatis: ut in num. 4434. Non tolluntur irregularitates ex defectu durante, ut sunt ex bigamia vera, & reali, ex infamia, ex defectu animæ, corporis, libertatis, &c.

4473 Secundo, per cessationem causæ, seu defectus. Sic cessante infamia per publicam emendationem, aut defectu corporis, vel defectu ætatis, tollitur irregularitas. Et in obligato ad publica ratiocinia, postrationes redditas cessat irregularitas, seu impedimentum, ut promoveatur ad Ordines.

4474 Tertiò, per Professionem Religiosam; sic cessat irregularitas natalium, quoad Ordines tamen, minimè quoad dignitates, & Prælaturas: v. n. 4484.

QUARTO PER DISPENSATIONEM.

4475 **P**apa potest in omnibus irregularitatibus dispensare, Com. quia irregularitas est de jure Canonico, supra quod est Summus Pontifex, cùm sit ejus legislator.

4476 Episcopus dispensare potest cum suis subditis, & in sua Dioecesi, in irregularitatibus omnibus ex delicto occulto provenientibus, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, supple tu, injusto, non casuali, sed ex proposito patrato: ut in n. 3376.

Potest dispensare in irregularitate ex mutilatione occulta; quia hæc in jure non exceptitur. Quid sit occultum. v. à n. 3376.

4477 Pro irregularitate ex heresi occulta, dictum est à n. 3338. In irregularitatibus ex defectu, Episcopus solùm in bigamia similitudinaria dispensare potest, minimè in vera, ex Declar. S. Congreg. Coac. apud Fagnanum, in lib. 1. Decr. cap. quoniam 13. de Constat. num. 32. Nec in interpretativa.

4478 Posset tamen dispensare cum illo, qui linguam latinam parùm callebat. Item cum quo vis illegitimo ad Minores Ordines, & beneficium simplex, etiam si habeat annexum curatum, docet Ant. à Spir. Sanct. de Irreg. træst. 13. dis. 2. selt. 12. num. 131. cum Diana p. 9. træst. 2. ref. 86. & part. 4. træst. 2. ref. 62.

4479 Archiepiscopus non potest cum subditis Episcoporum suffraganeorum dispensare, nisi in actu appellationis, quia tunc sunt subditi ratione appellationis.

4480 Prælati Regulares possunt cum suis subditis dispensare in omni irregularitate, excepta ea, quæ oritur. 1. Ex homicidio voluntario in-

justo, non casuali, sed ex proposito patrato, 2. Ex mutilatione pariter voluntaria, & injuncta, ex proposito patrato, 3. Ex bigamia vera, & interpretativa. Unde possunt dispensare in similitudinaria. Constat ex juribus relatis à n. 3375. Et maximè ex verbis Bullæ Maris Magni Minorum Sixti IV. incip. Regimini. Quibus conceditur facultas.

4481 (Generalibus, & Provincialibus Ministris dicti Ordinis, pro tempore existentibus & illorum Vicariis, dispensandi, cum dicti Ordinis Minorum professoribus defectum natalium, ex adulterio, sacrilegio, incestu, aut quovis alio nefario & illicito coitu provenientem, patientibus; nec non cum his, qui ex quavis causa, præterquam homicidii voluntarii, bigamiae, & mutilationis membrorum, irregulares forent, postquam Ordinem ipsum profisi fuerint, ut defectu, & irregularitate hujusmodi non obstantibus, irregulares ipsi ad quoscumque, etiam ad Sacros Ordines, promoveri, & in illis, etiam in Altaris ministerio, ministrare; & tam ipsi irregulares, quæ defectum natalium patientes predicti, ad quascumque administrationes, & officia dicti Ordinis eligi, recipi, & assumi, iliaque gerere, & exercere liberè valeant, motu, scientia, & autoritate predicta concedimus.)

4482 Idem conceditur in aliis Bullis Maris Magni Prædicatorum, & aliorum Mendicantium: Et quia ibi excipiuntur expressè aliquæ irregularitates jam recensitæ, facultas ad dispensandum ampliatur in omnibus aliis; quoniam exceptio firmat regulam in non exceptis. Ant. à Spir. Sanct. cit. n. 333. & 334. Leander de Pœnis dis. 7. quæst. 135. Dian. p. 4. tom. 2. ref. 69. & p. 1. tr. 12. ref. 12. cum pluribus, qui ob eamdem rationem idem docent de irregularitate ex defectu lenitatis. Matthæucci, in Officiali Curia tom. 2. pag. 146.

4483 Excipiuntur irregularitates ex defectu animæ, & ex defectu corporis, à n. 4427. recensitæ, defectu durante. Unde recte ait Matthæucci citar. non posse Prælatos Regulares dispensare (cum suis subditis amentibus, furiosis, epilepticis, lunaticis, energumenis, enormiter leprosis; cum abstemiis, deformiter gibbosis, notabiliter claudis, & gallico morbo affectis, cum habentibus manus tremulas, ut sit effusionis periculum, cum omnino illiteratis, & similibus: hujusmodi enim non possunt, nec decenter, nec congruè, Altaris ministerio deservire) vid. numer. 4427.

4484 Insuper quamvis in recensita Bulla Sixti IV. concedatur Prælati Regularibus, ni-

nimirum Generali, Provincialibus, eorumque Vicariis, potestas dispensandi cum suis subditis, quovis modo illegitimis non solum ad Ordines, verum etiam ad Praelaturas, quoad Praelaturas fuit restricta à Gregor. XIV. per Bullam *Circumspecta*, hoc modo, ut talis dispensatio ad Praelaturas fieri non possit à Generali, vel Provinciali, nisi cum Capitulo Generali, vel Provinciali, seu intermedio Capitulo, videlicet cum Congregatione pariter Generali, aut Provinciali. Hæc sunt verba:

4489 (Volumus quoque, licere Generali, aut Provinciali singularum Ordinum, aut Congregationum, aut Hospitalium, ad quos dicta dispensatio spectat juxta tenorem privilegiorum, & induktorum Apostolicorum eis concessorum, quæ dummodo usu recepta, nec alias subillis revocationibus comprehensa sint, ut præfertur, in hac parte revalidamus; cum illegitimis, quos alias dictus Generalis, aut Provincialis, cum Generali, Provinciali, seu intermedio Capitulo & non alias) suffragantibus meritis, dignos judicaverint, ad honores, gradus, & dignitates obtinendas dispensare, ac dispensationes hujusmodi pro tempore ita factas, & inde secutas quaecumque, ut anteā, valere, & tenere perinde, ac si supradietæ Const. non emanassent.

4490 Addit Matthæucci in tom. 2. Offic. Curia pag. 148. num. 80. semper excipi Generalatum, ad quem nullo pacto Religio eum illegitimis potest dispensare: idque colligit ex Constitut. Romanus Pontifex Innoc. XII. edita super facultatibus Majoris Pœnitentiariæ; & ex usu.

4491 Confessarii vero Regulares (quidquid ad favorem dicat Ant. à Spir. Sanct. cit. num. 332. cum pluribus) nullo pacto valent cum saecularibus super irregularitatibus, sive ex defectu, sive ex delicto, dispensare, ut constat ex Bulla Clem. VIII. in num. 3464. relata, ubi expressè id prohibetur. Et multo minus posunt Confessarii saeculares.

4492 Per Bullam Cruciatæ super nulla irregularitate potest dispensari. Com. quia per eam solum datur potestas ad absolvendum à Censuris.

4493 Commissarium vero Cruciatæ posse dispensare cum illegitimo habito ex matrimonio invalido ob impedimentum affinitatis ex copula illicita in primo, & secundo gradu: item in Bigamia similitudinaria, defectu lenitatis, & aliis, exceptis, quæ oriuntur ex homicidio directe voluntario, heresi, apostasia à fide, simonia, & mala Ordinum susceptione, tenent Anton. à Spir. Sanct. cit.

n. 334. citans Dian. part. 1. tral. II. ref. 110. ad 115.

PRO DEFECTU CORPORIS.

4494 E T respectivè pro defectu animæ duo sunt attendenda.

Primum. Quod benignius sit agendum super defectu post Ordinem susceptum secuto. Communis. Unde Bonac. disp. 6. de Irregul. q. 2. part. 2. num. 25. & in compendio quæst. 2. de Irregul. ex defectu, inquit: Multi tamen defectus reddunt hominem inhabilem ad Ordines suscipiendos, qui si adveniant jam susceptis, non reddunt hominem inhabilem ad usum illorum, ut amputatio pollicis, vel indicis in Sacerdote.

4495 Secundum. Quod defectus corporis, qualis esset amissio oculi dextri, & quilibet alius, qui non reddit patientem inhabilem ad Altaris Ministerium, & exercitium Ordinis, vel qui afferit deformitatem notabilem, talem tamen, ut possit faciliter tegi, irregularitatem non inducit, ut communiter docent Doctores. Venereus in Exam. Episcop. lib. 1. cap. 22. n. 3. Dian. p. 4. tr. 2. ref. 83. Bonac. disp. 7. qu. 2. p. 2. Gabriel à S. Vincentio de Censuris disp. 11. qu. 3. Tamb. tom. 2. l. 10. tral. 4. c. 8. Leander p. 5. de Pœnit. tr. 2. disp. 2.

Et innumeri alii: quorum fundamentum est, quia Sacri Canones nil aliud intendunt, nisi expellere ab Altari notabiliter deformes, & inhabiles: & consequenter concludunt, quod in cunctis casibus, in quibus inhabilitas non habetur, & notabilis deformitas faciliter vitari potest, ac tegi, irregularitas cesset; quoniam cessante materia legis, cefsat & lex.

4496 Dictis non opponuntur Leander cit. qu. 43. & Villalobos tr. 1. diff. 35. n. 11. assertentes irregularē eum, qui caret digito pollicis, vel indicis; quia id afferunt sub expressa suppositione, quod talis sit inhabilis ad hostiam elevationem, ac fractionem, ut patet eos perlegenti.

4497 Sed potius dicta firmat textus Canonicus in cap. ultimo de corpore vitia, his verbis (Thomas Monachus proposuit, quod cùm in annis puerilibus esset constitutus, quædam balia ferrea super dexteræ suæ pollicem fortuito casu cadens, unguis avulsi ab eo: Quocirca mandamus, quatenus si ad frangendum Eucharistiam sit in pollice ipso potens; & aliud canonicum non obsistat, propter deformitatem hujusmodi non dimittas, quin eum ad Ordinem promoveas Sacerdotii.)

Hinc

C A S U S.

4498 Hinc cùm casus contigerit, quod sacerdoti fuerit casu abscissus pollex sinistram manus, ipse tamen (ut examine, & experientia compertum fuit) juvamine indicis sinistra manus, qui vice sinistri pollicis aptum famulatum præstabat, faciliter hostiam frangebat, & sine deformitate elevabat: fui voti, quod non esset à Sacerdotii usu removendus, & potiori jure, 1. Quia defectus erat in pollice sinistro, qui tantum famulatur dextero, in quo virtus ad frangendum resideret; & in casu Canonis defectus fuit in pollice dextero, 2. Quia in casu Canonis defectus accidit ante Ordinis susceptionem, in meo autem contigit post susceptum Ordinem.

4499 Idem dicerem, si pollex fuisset abscissus vi sclopeti fracti in venatione à Sacerdote ipso facta recreationis causa, & sine clamore.

4500 In hoc namque casu non potest dici, quod sit removendus à Sacerdotii usu, ut mutilator; quia cùm digitus non sit membrum, ex n. 4424. qui illum abscindit, non est mutilator.

4501 Nec ex vi capitum, Qui partem dist. 55. (Qui partem cuiuslibet digiti sibi ipsi volens abscindit, hunc ad Clerum Canones non admittunt) quia textus expressè loquitur de volente abscindere; noster autem Sacerdos, et si dederit operam rei illicitæ, nempe venationi Clericis prohibitæ, quamvis volens venatus sit, pollicem haud abscindit volens, non directe, ut est certum; nec indirecte, cùm non nisi per accidens, minimè per se, & regulariter sit ex venatione pollicis abscissio secuta, ut discurrunt communiter Theologici de voluntatio: v. n. 2124.

4502 Adde, textum per illud verbum veniens, loqui de iniquè abscidente; ut dixi in num. 444. Et ponderat Del Bene tr. 5. sect. 22. num. 8. Venerus in Exam. Episc. lib. 1. cap. 22. num. 2. & firmatur ex cap. 1. de Cleric. pugnanzibus in Duello.

4503 Dixi: Et si dederit operam rei illicitæ, quia illicitam esse Clerico venationem ferarum ob periculum, & indecentiam, licitam vero esse venationem avium, leporum, & similium, non clamorosam, sed modestam cum ritibus, aut laqueis; & cum aliquibus canibus recreationis causa, docent Vener. in Exam. Episc. l. 5. c. 25. n. 2. Et Diana p. 3. tral. 6. ref. 19. Qui ait illicitam esse Clerico venationem clamorosam, seu cum strepitu, & vocibus, ex c. 1. de Cler. Venar. &c. 2. eod. tit. quam venationem clamorosam (addit) non esse mortalem, si non sit frequens, sed raro fiat.

4504 I Uvenis quidam Clericus Diœcesis A. ab infantia totali calvito laborans, ac proinde Clericali coma alienis capillis confusa sibi adaptata, ab Episcopo Diœcesis B. rei conscientia (proprii Ordinarii legitima facultate obtenta) Minoribus fuit iniuratus. Tandem querit: An sit irregularis ex defectu corporis, ut ei præcludatur iter ad Ordines Sacros?

Quamvis Doctores, de Irregularitate ex defectu corporis agendo, quæplura vitia enumerarent, calvitium totale regulariter silent, quandoquidem eti vitium irregularitatem inducens non conferi compertum esse debeat, si tantummodo sit quod aliquam capitum partem; notabilem tamen deformitatem, & horrorem afferre, præstum in juvente, si totale sit, quis non videt?

4505 Nihilominus dicereim, calvitium etiam totale, & in juvente, nullum horrorem afferre, cùm assueti simus cernere homines incendere solitos omnino sine capillis, quales sunt Mahometani, damnati triremis, & alii muliti, qui nec horrorem nobis afferunt, nec ad risum nos provocant.

Id inquam dicereim, ni exemplum, ut pote à Gentilibus, & hominibus perditis, aut infirmis plebis desumptum, validè ineptum redideretur viris sacris Altaribus deputandis; cùm in cap. Illiteratus, diff. 36. dicatur (vitiosum nihil Deo prorsus offerri, legalia præcepta sanxerunt.)

4506 Adde, validè dispar esse exemplum, quoniam allati homines, quos omnino sine capillis inspicimus, cùm sua capita abradant, capillorum pilorumque vestigia ostendunt, & ideo non inducunt horrorem; non ita præfatus juvenis, quem capite prorsus mundo supponimus. Et hac ratione rejicitur Religiorum exemplum, quod à nonnullis Monachis posset desumi: in qua re non præteream Ecclesiam arte velle in Monachis ad honorem, quod humana malitia in Petri capite voluit ad opprobrium.

Et iterum adde, nos non esse assuetos sic mundos capite cernere saeculares Clericos juvenes, & quidem eos Altaribus ministrare non intueremur sine risu, aut horrore.

Quapropter satis rationabilis habenda est difficultas novissimè mota: An præfatus Clericus irregularis censendus sit? Pro cujus resolutione, quid sentiam, requisitus.

4507 Dico, præfatum Clericum irregularē non esse ex defectu corporis, ac prouidè non esse ei præclusum iter ad Ordines Sacros. Colligitur ex Canonibus citandis, & ex communione Theologorum doctrina.

R.2